

การจัดการความรู้ เรื่อง การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย

**งานจัดการความรู้ กลุ่มงานวิจัยพัฒนา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี**

ชื่อหนังสือ	การจัดการความรู้ เรื่อง การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย
พิมพ์ครั้งที่ 1	มกราคม 2562
จัดพิมพ์โดย	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ถนนคทาธร อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
อำนาจการผลิต	อ.เพ็ญจมาศ คำธนะ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี
ผู้เขียน	นางสาวขวัญใจ เพทายประกายเพชร
จัดรูปเล่มและพิสูจน์อักษร	ดร.เยาวลักษณ์ มีบุญมาก

ขอขอบคุณชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี

ตั้งรายนามต่อไปนี้

1. อ.เพ็ญจมาศ	คำธนะ
2. อ.ดร.เยาวลักษณ์	มีบุญมาก
3. อ.วิรดา	อรรถเมธากุล
4. อ.ชิตสุภางค์	ทิพย์เที่ยงแท้
5. อ.จิราภรณ์	อนุชา
6. อ.ศุภรัตน์	แจ่มแจ้ง
7. อ.วิภารัตน์	ยมดิษฐ์
8. อ.นิศากร	เยาวรัตน์
9. อ.กาญจนา	เลิศถาวรธรรม
10. อ.ดร.วิราวรรณ	คล้ายหิรัญ
11. อ.ดร.พิชญ์มาวีร์	สินสวัสดิ์
12. อ.ดร.กมลพร	แพทย์ชีพ
13. อ.รจนารถ	ชูใจ
14. อ.ดร.บุญทิพย์	ลิขิตพงษ์วิทย์
15. อ.จิริยา	อินทนา
16. อ.ดร.นงนุช	วงศ์สว่าง
17. อ.ดนุตา	จันทาขำ
18. อ.สุภาพ	เหมือนชู
19. อ.สาวิตรี	เกตุแก้ว
20. อ.กรรณิการ์	กัจจนเพียรติ

21. อ.ชลธิชา	บุญศิริ
22. อ.ลักคณา	บุญมี
23. อ.ศรินธร	มังคะมณี
24. อ.วิมลมาศ	ตังบุญ
25. อ.ดร.รัชมี	ศรีนนท์
26. อ.พัชรินทร์	วิหคหาญ
27. อ.อมรรัตน์	สว่างเกตุ
28. อ.ชูขวัญ	เฮงชัยโย
29. อ.ปณัชญา	เขี้ยววงษ์
30. อ.รุ่งทิพย์	ไชยโยยิ่งยงค์
31. อ.นพวรรณ	ดวงจันทร์
32. อ.วิริยาภรณ์	แสนสมรส
33. อ.รัตนา	นิลเลื่อม
34. อ.สุรินทร์	มีลาภล้น
35. อ.กัลยา	ศรีมหันต์
36. อ.อังคณา	หมอนทอง
37. อ.ดร.วรเดช	ช้างแก้ว
38. อ.ขวัญใจ	เพทายประกายเพชร

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก

รศ.ดร.พัชราภรณ์ อารีย์

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสเตียน

คำนำ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี เป็นสถาบันการศึกษาพยาบาล ระดับอุดมศึกษา ที่มีหน้าที่ในการผลิตและพัฒนาบุคลากร ด้านสาธารณสุขและศึกษาวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำความรู้ที่ได้จากการทำวิจัยมาเผยแพร่สู่ สาธารณชน เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี มีบุคลากรที่ผลิตผลงานวิจัยและนำผลงานวิจัย ตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในตัวบุคคล

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี เห็นความสำคัญของความรู้ดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการจัดการความรู้ โดยให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดจน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญภายนอก จนเกิดเป็นแนวปฏิบัติ ซึ่งได้เก็บความรู้ไว้เป็น ระบบและได้เรียบเรียงไว้ในคู่มือเล่มนี้ ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความรู้นี้จะช่วยให้ผู้ที่ สนใจนำไปใช้ประโยชน์ได้

ขวัญใจ เพทายประกายเพชร

4 มกราคม 2562

บทนำ

การจัดการความรู้ หรือที่เรียกย่อๆ ว่า KM คือ เครื่องมือ เพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนางานองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช, ชูติมา อินทรประเสริฐ, และ วิชุดา ลឹมศุภวานิช, 2560)

การจัดการความรู้ฝังอยู่ในระบบงาน เริ่มต้นจากการจับเป้า หมาย ทำอย่างเป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอนและมีการวัดผลและสื่อสารที่ชัดเจนทั่วทั้งองค์กรเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อ KM ฝังอยู่ในองค์กรแล้วนั้น องค์กรก็จะมีผู้รับผิดชอบ KM ครบทุกหน่วยงาน มีผู้เป็นเจ้าของกิจกรรมที่หลากหลายครบในทุกจุดที่สำคัญ และทำหน้าที่ได้ดี มี CoP ที่ครบถ้วนตามที่ควรจะมี มีกระบวนการ KM โดยมีการใช้และสร้างคุณค่าได้อย่างมีพลัง มีการบันทึกบทเรียนต่าง ๆ ไว้อย่างมากมายสำหรับการนำไปใช้ และมีการใช้เทคโนโลยีที่ดีและมีมาตรฐานสูง รวมถึงการสร้างระบบที่ครอบคลุมในทุก ๆ ส่วน อีกทั้งยังมีการบันทึกเรื่องเล่าความสำเร็จไว้อย่างมากมาย ในที่สุดวัฒนธรรมองค์กรก็เปลี่ยนนำไปสู่การแลกเปลี่ยน แบ่งปัน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (วิจารณ์ พานิช, ชูติมา อินทรประเสริฐ, และ วิชุดา ลឹมศุภวานิช, 2560)

การทำวิจัยและตีพิมพ์เผยแพร่ถือว่าเป็นพันธกิจหลักด้านหนึ่งของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จากการทำวิจัย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเผยแพร่ผลงานวิจัยวิชาการไปสู่ภายนอก

ในการทำการวิจัยเมื่อมีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้เหล่านี้ผ่านการทำกระบวนการกลุ่ม ในกลุ่มผู้รู้เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำผลสรุปที่ได้ไปเผยแพร่ จนนำไปสู่การปรับปรุงงานวิจัยให้สมบูรณ์สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยเครื่องมือในการจัดการความรู้ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ร่วมวิเคราะห์ และร่วมใช้และนำไปสู่ร่วมกันเผยแพร่ความรู้ นั่นคือ การจัดการความรู้ด้านงานวิจัย ในหลายปีที่ผ่านมา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ได้เห็นถึงความสำคัญจึงได้จัดการจัดการความรู้ในองค์กร โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องการตีพิมพ์เผยแพร่ใน

หลายมิติอาทิเช่น ปี2557ได้จัดการความรู้ในเรื่องเทคนิคการเขียน Manuscript ปี 2558 ได้มีการจัดการความรู้ในเรื่องแนวทางการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติที่ได้กล่าวถึงเทคนิคการเขียนต้นฉบับเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ ปี 2560 ได้จัดการความรู้ในเรื่อง ขั้นตอนการตีพิมพ์ผลงานวิจัยลงในวารสาร การเรียนรู้จากประสบการณ์ของชุมชนนักปฏิบัติซึ่งมุ่งหวังให้อาจารย์ได้นำแนวทางการตีพิมพ์ผลงานวิจัยลงในวารสารนี้ไปพัฒนาผลงาน วิชาการของอาจารย์และสถาบันให้ดีขึ้น ในปีการศึกษา 2560 มีอาจารย์ที่ร่วมผลิตผลงานวิจัยตีพิมพ์ลงในวารสารจำนวนมากขึ้น การจัดการความรู้ในวงรอบการทำงานปีนี้จึงเป็นการรวบรวมความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ว่าอาจารย์ของ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ได้มีการปฏิบัติอย่างไร ทำให้มีผลงานการตีพิมพ์ผลงานวิจัยและวิชาการลงในวารสารวิชาการเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มชุมชนนักปฏิบัติได้พูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เรื่องการตีพิมพ์ผลงานวิจัย และวิชาการลงในวารสารวิชาการโดยสรุปดังนี้

การตีพิมพ์เผยแพร่

ในการผลิตผลงานวิจัยให้ออกมาได้นั้น จะต้องประกอบไปด้วย การทำงานร่วมกันเป็นทีมที่ดี ซึ่งจะต้องมีความละเอียดรอบคอบ มุ่งมั่น ทุ่มเท และรักงานวิจัยอย่างแท้จริง การตีพิมพ์ถึงแม้มีความยาก มีปัญหา อุปสรรค และใช้เวลานานในการผลิต แต่ถ้านักวิจัยทุ่มเททั้งกำลังกายและ กำลังใจในการเขียน มีเทคนิคที่ดี ประกอบกับ การมีทุนในการสนับสนุนเต็มที่ ก็จะได้ผลงานที่ดีมีคุณภาพและทรงคุณค่า ปัจจุบันการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของอาจารย์ โดยอาจารย์ทุกคนจะต้องมีผลงานวิชาการอาทิเช่น บทความวิจัย บทความวิชาการ หนังสือ ตำรา โดยเป็นผลงานที่แสดงคุณภาพของอาจารย์

การจัดการความรู้ด้านการวิจัยอาจจะดำเนินการในลักษณะการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างนักวิจัยภายในองค์กร อย่างเช่นอาจารย์ลักคณา บุญมี และอาจารย์ศุภรัตน์ แจ่มแจ้ง ได้นำเสนอถึงประสบการณ์การตีพิมพ์เผยแพร่ว่าในการเขียน

ผลงานวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงทิศทางที่จะส่งเสริมศักยภาพในการตีพิมพ์ต้องทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ เช่น ไทยแลนด์ 4.0 จิตอาสา นวัตกรรม ผู้สูงอายุ โดยในต่างประเทศ เช่น อเมริกาจะมีการทำสัญญาในการผลิตผลงานวิชาการซึ่งเจ้าของผลงานจะรู้โดยอัตโนมัติ ในการเขียนผลงานวิชาการเพื่อการตีพิมพ์ควรเริ่มจากเรื่องที่สนใจ (เดชา พวงดาวเรือง , 2561)

จากประสบการณ์การเขียนบทความวิจัยและบทความวิชาการในการตีพิมพ์ของ ดร.เยาวลักษณ์ มีบุญมากและอาจารย์วิรดา อรรถเมธากุล ได้นำเสนอว่าปัจจุบันมี วารสารวิชาการจำนวนมาก มีวิธีการพิจารณาคุณภาพของวารสาร โดยดูที่ดัชนีอ้างอิงของ วารสารแต่ละฉบับว่าอยู่ในฐานข้อมูลใด ฐานข้อมูลซึ่งเป็นที่นิยมของนักวิจัยในปัจจุบันก็คือ ฐานข้อมูลที่มีการคิดค่าดัชนีอ้างอิง (Impact Factor) ดัชนีผลกระทบการอ้างอิง วารสาร วัดจากจำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่บทความของวารสารวิชาการนั้นได้รับการอ้างอิงในแต่ละปี ข้อมูลที่เป็นของคนไทยคือ ดัชนีอ้างอิง Thailand Citation Index (TCI) ซึ่งดูแลโดยศูนย์อ้างอิงดัชนีวารสารไทย ส่วนฐานข้อมูลของต่างประเทศอยู่ในฐานข้อมูลของ Institute for Scientific Information (ISI) ดังนั้นการพิมพ์บทความวิจัยในวารสารควร เลือกวารสารที่มี Impact factor สูง เนื่องจากจะมีผู้นำไปอ้างอิงได้มาก เพื่อเป็นแรงจูงใจ ในการตีพิมพ์ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการ การหาแหล่งตีพิมพ์ นักวิจัยสามารถหาแหล่ง ตีพิมพ์ได้จากแหล่งตีพิมพ์ที่ใช้ประจำ กับแหล่งตีพิมพ์ที่เราค้นคว้าเอกสารเพื่อนำมาใช้ในการ เรียนการสอนและเก็บรูปแบบการเขียนเพื่อนำไปใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนจำทำให้ ง่ายและรวดเร็วขึ้น

การพิจารณาก่อนกรองบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือนักวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องหรือที่เรียกว่า Peer review ถือเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการ การเผยแพร่ผลงานวิชาการ และถือว่ามีสำคัญต่อวงการวิชาการเป็น อย่างยิ่ง ผู้กลั่นกรองหรือผู้พิจารณา จึงมีบทบาทสำคัญมากในการรักษาคุณภาพ และ มาตรฐานของบทความวิชาการ ด้วยเหตุนี้ บรรณาธิการของแต่ละวารสารจึงคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ มาเป็นผู้กลั่นกรองบทความ โดยทั่วไป ผู้กลั่นกรอง จะพิจารณาบทความในประเด็นต่างๆ เช่น ความเป็นเอกสาร ต้นฉบับ ความเหมาะสมของวิธีดำเนินการวิจัย ความชัดเจนของการนำเสนอผลที่ได้รับ

(Clearness and Completeness) และบทสรุปที่สอดคล้องกัน (Coherent Conclusion) รวมทั้งความถูกต้องของเอกสารอ้างอิง (Citations) ก่อนส่งบทความไปตีพิมพ์ในวารสาร ควรตรวจสอบรายชื่อวารสารใน Beall's list หรือวารสารที่มีลักษณะ predatory publishers ถึงแม้ว่าจะอยู่ในฐานข้อมูล scopus เพื่อไม่ให้เกิดปัญหายภายหลัง

รูปแบบบทความที่ได้รับการตีพิมพ์

รูปแบบที่ 1 การวิเคราะห์และอธิบายหลักฐานใหม่ด้วยวิธีการเก่า

- เป็นรูปแบบบทความของนักศึกษาและนักวิชาการรุ่นใหม่ที่ได้รับการตีพิมพ์มากที่สุด
- นำเสนอหลักฐานใหม่เพื่อสนับสนุนวิธีการศึกษา(ทฤษฎี แนวการศึกษา วิธีวิจัย) ที่มีอยู่ หลักฐานใหม่อาจมาจากการสังเกตภาคสนาม และการวิจัยข้อมูลเป็นต้น
- รายละเอียดของหลักฐานใหม่ต้องสามารถเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ที่มีอยู่ได้
- หลักฐานใหม่อาจไม่สนับสนุนวิธีการเก่า ต้องอาศัยหลักฐานที่มีน้ำหนัก ทำให้คล้อยตามได้ว่าน่าเชื่อถือและสมเหตุสมผล

รูปแบบที่ 2 การวิเคราะห์และอธิบายหลักฐานเก่าด้วยวิธีการใหม่

- นักศึกษาและนักวิชาการรุ่นใหม่มักไม่ตีพิมพ์ในรูปแบบนี้ เพราะผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และวิธีที่มีอยู่เดิม (ซึ่งมักเป็นสิ่งที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่)
- บทความรูปแบบนี้ไม่ได้เสนอข้อมูลหรือหลักฐานใหม่ หากแต่พัฒนาวิธีการใหม่ในการอธิบายและทำความเข้าใจหลักฐานเก่า วิธีการใหม่นี้อาจปรากฏในรูปแบบทฤษฎีใหม่ วิธีวิพากษ์ใหม่ การออกแบบการวิจัยแบบใหม่
- วิธีการใหม่ต้องสามารถเชื่อมโยงหลักฐานเดิมที่มีอยู่ได้

รูปแบบที่ 3 การเชื่อมหลักฐานเก่าเข้ากับวิธีการเก่าด้วยแนวทางใหม่

- เป็นแบบบทความของนักศึกษาและนักวิชาการรุ่นใหม่ที่ได้รับการตีพิมพ์เช่นกัน

- บทความรูปแบบนี้เชื่อมโยงกับหลักฐานและวิธีการที่ไม่เคยถูกนำมาเชื่อมโยงกันมาก่อน
- บทความใหม่สามารถสร้างได้จากการจับคู่สิ่งที่ไม่เคยคู่กันมาก่อน
- อาจนำมาพิจารณาวิธีการที่มีอยู่ เช่น ทฤษฎี ว่าสามารถอธิบายหลักฐานที่มีอยู่ได้ดีเพียงใด(ภูวีน บุญยะเวชชีวิน, 2560)

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในเรื่องการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ กับ รศ.ดร.พัชรภรณ์ อารีย์ จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีสเคียน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักวิจัยโดยเฉพาะสายวิชาการที่จำเป็นต้องนำงานวิจัยที่ทำแล้วเสร็จเผยแพร่เพื่อเป็นไปตามเงื่อนไขโดยเฉพาะเวลาที่จะต้องขอตำแหน่งทางวิชาการ โดย รศ.ดร.พัชรภรณ์ อารีย์ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนและให้ข้อคิดดังนี้

1. ก่อนเขียนบทความวิจัย ควรวางแผนให้ดี กำหนดหัวข้อให้ชัดเจนไม่ควรผิดคำถามในการวิจัยต้องแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการค้นหาคำตอบ สมมติฐานการวิจัยสมมติฐานมีประโยชน์ คือ สามารถให้แนวทางในการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในหลักฐานสนับสนุนหรือยืนยันสมมติฐาน ผู้วิจัยก็ยอมรับสมมติฐานถือว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่ใช่คำตอบสมมติแต่เป็นคำตอบที่เป็นจริง เชื่อถือได้ ขอบเขตเนื้อหาของบทความวิจัยควรเขียนบรรยายตามข้อเท็จจริง ตามที่ได้ศึกษามา โดยการใช้ภาษาง่าย ๆ และตรงไปตรงมา มีการลำดับเหตุการณ์และกระบวนการอย่างชัดเจน ข้อความนั้น ๆ จะต้องสามารถทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ในการเริ่มต้นเขียนขั้นแรกอาจจะเขียนในส่วนที่สามารถเขียนได้ เมื่อมีผลการวิจัยออกมาให้เขียนส่วนที่เหลือ และเขียนให้ทันในเวลาที่กำหนดในการส่งบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่
2. การเขียนบทคัดย่อควรใช้ข้อความสั้นตรงประเด็นกะทัดรัดและกระชับ
3. (Concision) มีความถูกต้อง (Precision)และมีความชัดเจน (Clarity) ทำให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาของงานวิจัยอย่างรวดเร็ว และอ่านได้เข้าใจโดยไม่ต้องไปอ่านจากที่อื่นอีก โดยเมื่อผู้อ่านบทคัดย่อจบแล้ว ต้องมองภาพรวมของงานวิจัยได้ บทคัดย่อเป็นตัวแทนของงานวิจัยเพราะมักจะถูกรวบรวมไว้ใน

แหล่งค้นคว้าต่างๆ ซึ่งผู้อ่านมักจะตัดสินใจจากบทคัดย่อว่าควรจะอ่านงานวิจัยทั้งหมดต่อไปหรือไม่

4. การเขียนบทความวิจัย รูปแบบของการเขียนบทความขึ้นอยู่กับแหล่งที่ตีพิมพ์ เผยแพร่เพราะมีการกำหนด format เพื่อไม่ให้ผิดและถูกส่งกลับมาแก้ไข
5. งานวิจัย 1 เรื่องสามารถเขียนบทความวิจัยได้หลายบทความ โดยการนำการทบทวนวรรณกรรมมาตีพิมพ์ได้ในลักษณะบทความวิชาการที่มีการสังเคราะห์แล้วจึงมาเขียนเป็นบทความวิชาการ
6. บทความวิจัยเขียนง่ายกว่าบทความวิชาการเนื่องจากบทความวิจัยผ่านกระบวนการทำวิจัยมาทำให้มีเนื้อหามากกว่าและเขียนได้ง่ายกว่าสำหรับบทความวิชาการจะเขียนได้ยากกว่า เนื่องด้วยต้องใช้ประสบการณ์ความคล่องลึกในการเขียน
7. การอ้างอิงข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะทำให้บทความวิจัยและบทความวิชาการเกิดความน่าเชื่อถือเป็นงานที่มีคุณค่าเป็นงานที่มีเหตุผล เป็นการให้เกียรติแก่ผู้เขียนเดิมและแสดงถึงการรู้ลิขสิทธิ์ทางปัญญาของผู้อื่น และเพื่อเป็นการแสดงเจตนาบริสุทธิ์ของผู้เขียนว่ามีได้ขโมยความคิดหรือลอกข้อมูลของผู้อื่นการอ้างอิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยนั้น สามารถอ้างเป็นรายคนหรืออ้างพร้อมหลายคนก็ได้ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลการวิจัยกับผลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่ามีความเกี่ยวข้องมากน้อยเพียงใด
8. การอภิปรายผลการวิจัยเป็นการประเมินหรือขยายความของผลการวิจัย เพื่อยืนยันว่าผลการวิจัยที่น่าเชื่อถือ ถูกต้องเป็นจริง โดยชี้ให้เห็นว่า ผลการวิจัยสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยตรงตามข้อเท็จจริงที่พบ ตรงตามแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยคนอื่นหรือไม่อย่างไร ผลการวิจัยนั้นเป็นไปตามแนวความคิด ทฤษฎีอะไรบ้าง รวมทั้งมีความขัดแย้งหรือไม่ถ้ามีความขัดแย้งจะต้องอธิบายเหตุผลและหาข้อมูลสนับสนุน ชี้แจงความเป็นไปได้ของผลการวิจัย และการเขียนอภิปรายผลมีหลักการดังนี้

1. การอภิปรายผลการวิจัย ควรแสดงให้เห็นว่าผลการวิจัย สอดคล้องหรือขัดแย้งกับแหล่งอ้างอิงต่อไปนี้

1.1 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ปัญหาหรือข้อสังเกตที่ผู้วิจัยพบระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การนำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเขียนอธิบายกับอภิปรายผลนั้น ต้องเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับผลวิจัยเท่านั้น ถ้าไม่เกี่ยวข้องไม่ควรนำมาเขียนอธิบายใส่ เพราะจะทำให้เกิดความขัดแย้งหรือสับสนในการอภิปรายผล

3. การอธิบายเหตุผลเพื่อสนับสนุนหรือขัดแย้งกับผลการวิจัย ต้องเป็นเหตุเป็นผลที่น่าเชื่อถือกับลักษณะผลที่เกิดขึ้นดังกล่าว รวมทั้งต้องอยู่บนพื้นฐาน หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการวิจัยอย่างชัดเจน เช่น ขอบเขตของการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี วิทยาลัยได้มีการดำเนินการตรวจสอบผลงานวิจัยเพื่อช่วยในการลดปัญหาโดยจะมีการตรวจสอบผลงานวิจัยที่ส่งมาขอทุนวิจัยและให้ปรับแก้ไขเพื่อให้เกิดคุณภาพโดยในการออกแบบการวิจัยนั้นวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับจริยธรรมทางการวิจัยเป็นอย่างมากโดยคณะกรรมการจริยธรรมทางการวิจัยของวิทยาลัยจะประเมินผลงานวิจัยที่ส่งเข้าขอทุนก่อน และจะให้ปรับคำหรือข้อความที่ไม่เหมาะสม

สำหรับอาจารย์ที่สนใจในการส่งผลงานในระดับนานาชาติทางวิทยาลัยได้มีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษซึ่งเป็นอาจารย์ประจำจากต่างประเทศ คืออาจารย์ Faisal เป็นผู้ตรวจสอบการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ อาจารย์ต้องออกแบบมาก่อนและอธิบายให้อาจารย์ Faisal เข้าใจในศัพท์เฉพาะบางคำ อีกทั้งยังมีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญจากภายนอก คืออาจารย์จากศูนย์ภาษาจากราชภัฏเพชรบุรี อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และจากเพื่อนของตนเอง ทั้งนี้วิทยาลัยได้จัดสรรเงินที่ใช้ในการแปลภาษาให้กับอาจารย์ ในการเขียนบทความวิจัยเป็นภาษาต่างประเทศควรให้มีการedit ตรวจสอบแก้ไขก่อนส่ง

อาจารย์ของวิทยาลัยสามารถค้นคว้าหาบทความวิจัยใหม่ๆโดยผ่านฐานข้อมูลงานวิจัยของวิทยาลัยคือ CINAHL อาจารย์ทุกคนสามารถเข้าใช้ได้ โดยสามารถเลือกได้ว่า

จะเป็นการอ้างอิงในระบบใด เช่น APA หรือ Vancouver ขั้นตอนนี้สำคัญเพราะช่วยให้ลดข้อผิดพลาดในการนํ้าพิมพ์ เอกสารอ้างอิงด้วยตัวเอง

ในการทำเอกสารอ้างอิงวิทยาลัยมีโปรแกรม Endnote สำหรับทำเอกสารอ้างอิงไว้ให้อาจารย์ทุกคนสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สำหรับอาจารย์ที่ทำงานวิจัยผูกพันอยู่กับเรื่องหรือประเด็นเดิม และต้องการแตกแขนง ออกไปในประเด็นต่างๆมากขึ้น เพราะสามารถที่จะเก็บสะสมรายการเอกสารอ้างอิงได้

บทสรุป

การจัดการความรู้ด้านงานวิจัยได้ดำเนินการมานานแล้วเพียงแต่ว่าไม่ได้ดำเนินการทำเต็มรูปแบบ ส่วนใหญ่ผู้ที่เกี่ยวข้องใน งานวิจัยมักจะมีระบบพี่เลี้ยง (Mentor) ระบบผู้ให้คำปรึกษา (consult) ผู้ฝึกสอน(coaching) การจัดการความรู้มักจะเป็นรูปแบบที่ถ่ายทอดประสบการณ์การท การวิจัยไปยังนักวิจัยรุ่นใหม่หรือนักวิจัยคนอื่นๆเพื่อ สร้างความเข้าใจต่อการทงานวิจัย หรือการดำเนินการท การวิจัยใน ลักษณะที่ทีมที่จะต้องมีการปรึกษาหารือกันในการกำหนดหัวข้องานวิจัย กำหนดคำถามงานวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย ไปจนถึง วิธีการท การวิจัยมาเพื่อให้ได้รับคำตอบ การวิเคราะห์ข้อมูล การ น าเสนอผลการวิจัย การอภิปรายข้อค้นพบจากการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ สิ่งต่างๆเหล่านี้ได้นํ้าไปสู่การถ่ายทอดความรู้จากผู้หนึ่งไป อีกผู้หนึ่งในกระบวนการทงานวิจัย ในการท การวิจัยเมื่อมีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้เหล่านี้ผ่าน การท กระบวนการกลุ่มหรือ Focus groupในกลุ่มผู้รู้เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนํ้าผลสรุปที่ได้ไปเผยแพร่จนนํ้าไปสู่การปรับปรุง งานวิจัยให้สมบูรณ์สิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยเครื่องมือในการจัดการความรู้ เหมือนกับการร่วมคิด ร่วมแชร์ประสบการณ์ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วม วิเคราะห์ และ ร่วมใช้และนํ้าไปสู่ร่วมกันเผยแพร่ความรู้นั้นคือ การจัดการความรู้ด้านงานวิจัย

สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นการจัดการความรู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ อาจารย์ในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนึ ราชบุรี นํ้าความรู้ที่เป็นtacit knowledge ไปใช้ในการผลิตผลงานวิชาการและผลงานวิจัยเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารถ่ายทอดออกมาให้ผู้คนทั่วไปได้รับรู้ เรียนรู้ และนํ้าไปสู่การปฏิบัติเพื่อองค์กรจะสามารถมีองค์ความรู้เหล่านี้อยู่ภายในองค์กร

เอกสารอ้างอิง

เดชา พวงดาวเรือง. (2561). คู่มือเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่และตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.

<http://www.sau.ac.th/graduate/research>. Accessed 16 มิย.2562

ภูวิน บุญยะเวชชีวิน. (2560). เทคนิคการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัยในบทความระดับนานาชาติและที่ประชุมนานาชาติ. สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.

https://pbunyaveichewin.files.wordpress.com/2014/05/tki_ppt_25072017.pdf.

Accessed 16 มิย.2562

วิจารณ์ พานิช, ชุตินา อินทรประเสริฐ, และ วิชุดา ลิ้มศุภวานิช. (2560). KM 4.0 มิติใหม่ของการจัดการองค์การเรียนรู้. คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล .

<http://www1.si.mahidol.ac.th/km/sites/default/files/u1/KM%204Complete.pdf>.

Accessed 16 มิย.2562

สายพิน เกษมกิจวัฒนา (2552). บทบรรณาธิการ เคล็ดลับการเตรียมต้นฉบับงานวิจัยเพื่อการตีพิมพ์. วารสารสภาการพยาบาล, 24(4), 5-8.